

mæssige forhold i forbindelse med pelsproduktion af hunde- og katteskind i visse asiatiske lande, dels mere overordnede dyreetiske spørgsmål om anvendelse af hunde og katte i forbindelse med pelsproduktion.

Der lægges efter forslaget op til et generelt forbud mod erhvervmæssig anvendelse af hunde- og katteskind. Forbudet omfatter således også skind fra hunde og katte, der er blevet behandlet dyrevelfærdsmæssigt forsvarligt. Hunde og katte er langt de mest almindelige kæledyr i Danmark og indtager i mange danskeres bevidsthed en særstilling i forhold til andre dyr. Hertil kommer, at det efter Justitsministeriets opfattelse ville være særdeles vanskeligt at etablere en regulering, der alene tog sigte på dyrevelfærdsmæssige hensyn, og således kun forbød skind fra en dyreværnmæssigt uforsvarlig produktion.

Forslaget omfatter alene den erhvervmæssige indførsel, produktion og handel. Justitsministeriet har overvejet, om også privatpersoners indførsel m.v. bør være omfattet. Det kan således hævdes, at de hensyn, der ligger til grund for lovforslaget, tilsiger, at heller ikke private f.eks. bør kunne erhverve hunde- eller katteskinsprodukter uden for landets grænser og herefter indføre dem i Danmark.

Justitsministeriet har dog fundet, at en række forhold taler for at begrænse forbudet til erhvervsforhold.

Det kan således være særdeles vanskeligt for personer uden særlig sagkundskab at vurdere, om et skind stammer fra en hund eller kat eller et andet dyr. Det har været anført, at hunde- og katteskinsprodukter ofte sælges uden tydelig angivelse af, hvilket dyr skindet stammer fra. Da det formentlig forekommer mange fremmede til købe skindprodukter af hund og kat, er der et incitament for mindre seriøse forhandlere til ikke at oplyse mulige købere om artsoprindelsen.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør pligten til agtpågivenhed med hensyn til, om et skind stammer fra hund eller kat, primært påhvile importører og forhandlere af skindprodukter, som i højere grad har mulighed for at stille krav til producenter og leverandører om fornøden dokumentation.

Det kan endvidere anføres, at det primære sigte med et generelt nationalt forbud mod hunde- og katteskind må være at regulere de varer, der findes på det danske marked. Et forbud, der også omfatter privates indførsel og produktion af og handel med hunde- og katteskind ville derimod berøre spørgsmål, som i mindre grad er egnet til en lovgivningsmæssig regulering.

Det gælder ikke mindst anvendelsen af skind fra egne kæledyr. Det sker således, at private ønsker at udstoppe et dødt kæledyr eller på anden måde bevare skindet herfra. Efter Justitsministeriets opfattelse fal-

der en sådan anvendelse uden for rammerne af de hensyn, som lovforslaget tilsigter at varetage.

Hertil kommer spørgsmålet om produkter indeholdende hunde- og katteskind, som private – bevidst eller uforvarende – fuldt lovligt måtte have erhvervet efter de gældende regler. Det vil være vanskeligt at etablere hensigtsmæssige overgangsregler, der f.eks. gør det muligt at medtage sådanne produkter på ferie i udlandet og herefter genindføre dem.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund forbudet begrænset til den erhvervmæssige indførsel, produktion og handel.

3.2. Som anført af justitsministeren i forbindelse med 1. behandlingen den 30. januar 2003 af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import og handel med skind, pelse og produkter fremstillet af kæledyr (B 54) giver en ordning som den foreslåede anledning til spørgsmål i relation til bl.a. kontrol og håndhævelse.

Det kan som nævnt ovenfor f.eks. være vanskeligt umiddelbart at fastslå, om et skind stammer fra en hund eller kat eller et helt andet dyr. Det gælder bl.a., hvor der – som f.eks. i legetøj – er tale om meget små stykker af forarbejdede skind.

Der arbejdes i dag med forskellige metoder til bestemmelse af et skinds oprindelse. Metoderne omfatter bl.a. DNA-analyse og forskellige former for hår-analyse. Til brug for en straffesag vil der med henblik på en nærmere undersøgelse af, om et skind stammer fra hund eller kat, kunne indhentes sagkyndig bistand fra bl.a. Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og Zoologisk Museum under Københavns Universitet, ligesom der også i udlandet er laboratorier, der tilbyder denne type analyser.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at det med tilstrækkelig sikkerhed vil kunne fastslås, om et givent skind eller produkt er omfattet af forbudet.

Særligt med hensyn til det foreslåede forbud mod indførsel fra udlandet bemærkes, at told- og skattemyndighederne efter de almindelige regler herom foretager kontrol af varer, der kommer til Danmark fra tredjelande, dvs. lande udenfor EU. En tilsvarende kontrol gennemføres i sagens natur ikke, når der er tale om indførsel til Danmark fra et andet EU-land. Det er da også bl.a. på denne baggrund, at justitsministeren tidligere har givet udtryk for, at den optimale løsning ville være et generelt importforbud på EU-plan, jf. ovenfor pkt. 2.1.

Det anførte indebærer, at det i vidt omfang vil være en opgave for de ”interne” danske myndigheder at føre kontrol med overholdelsen af den foreslåede ord-